

РЕШЕНИЕ

№ 495

Гр. Перник, 23.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М. и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 393 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 26 от 10.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1229/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 23-2306400/05.07.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – София, с което на „***“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, за извършено административно нарушение на чл. 151, ал. 1 от КТ за това, че дружеството в качеството му на работодател не е осигурило на работниците и служителите почивка за хранене, която не може да бъде по – малко от 30 минути.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба редовно призован не се представлява.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на районния съд.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред

касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд Перник, касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на районен съд Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП е отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на районен съд Перник е приел за установено от фактическа страна, че на 23.03.2013 година при извършена проверка в шивашки цех, стопанисван от „***“ ООД, находящ се в гр. ***, служители на контролния орган към Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ установили нормален работен процес, а от попълнените декларации от работниците констатирани, че почивката за хранене е по – малко от 30 минути, тъй като ползват една почивка от 20 минути и две почивки от 15 минути. За така установеното нарушение на 11.04.2013 година бил съставен на акт за установяване на административно нарушение срещу „***“ ООД, което административнонаказателно производство завършило с издаване на процесното наказателно постановление за налагане на административно наказание.

При така установеното от фактическа страна районен съд Перник, при извършена служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил порок, обуславящ процесуална незаконосъобразност на проведеното административнонаказателно производство и основание за отмяна на постановения правораздавателен акт. Съдът е приел за опорочена процедурата по предявяване и връчване на съставения акт за установено нарушение, поради нарушено лично участие на нарушителя. На основание тези си изводи районният съдия е отменил наказателното постановление.

Мотивите на първата съдебна инстанция за необходимост от отмяна на постановения правораздавателен акт се споделят от настоящия касационен състав.

Административнонаказателната отговорност е лична. Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, следва да бъде връчен лично на посоченото за нарушител лице, за да бъде дадена възможност на същото да реализира законоустановените си права в пълнота, в това число и да направи писмени възражения в тридневен

срок. Връчването на АУАН на пълномощник без изрично пълномощно за приемане и извършване на действия във връзка с образувано и водено срещу посоченото за нарушител лице производство за налагане на административно наказание представлява съществено нарушение, както на посочената процесуална норма, така и на правото на защита на дееца, лишавайки го от възможност да го реализира в пълнота. Връчването на лицето Светлана Петрова без да е натоварено, т.е. да е налице изрично пълномощно във връзка с производства за реализиране на административнонаказателна отговорност е безспорно процесуално нарушение. Нормата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН гарантира правото на нарушителя, респективно надлежно представляващото го лице, да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административно нарушение. Неизпълнението на тази законова разпоредба води до съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като води до нарушаване правото на защита на наказаното лице, като ограничава правото му да се защити срещу издадения срещу него АУАН.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 26 от 10.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1229/2013 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: